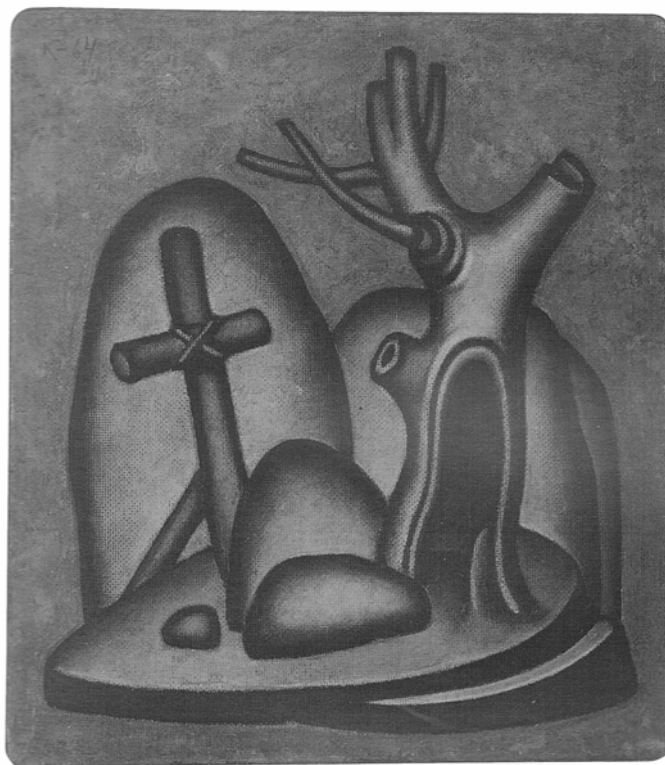

Az új betű is alig látható,
A régi régen lekopott –
Az éjszakai ragyogásban
Sóhajt a fa, és felzokog.

Szél-tépte fátyol suhog a sötétben,
Recseg a vén fa, vergődik a lelke,
A nimfák kínja ez, a vágyak sóhaja –
A némaságra ítélt szó keserve.

SARKADY SÁNDOR fordításai

DMITRIJ KRASZNOPEVCEV: KERESZT